

har opfordret Fiskerne til at fremkomme med de mest vidtgaende Fordringer, og samtidig med, at denne Kommission nedfattes, var Regjeringens daværende tekniske Konsulent en Mand, der holdt paa al den Frihed, der kunde tænkes. Saa maatte Fiskerne da — jeg havde nær sagt — være gale, naar de ikke toge denne Frihed, thi naar Fiskerne forlange Indskrænkninger i Brugen af Fiskeriet, saa er det imod deres egen Interesse, naar det ikke er, fordi de ere hange for, at, hvis de skulde vedblive Brugen af visse Baad, vilde de skade Fiskeriet. Det forekommer mig fuldstændig klart, at, naar de ikke ere hange for at skade Fiskeriet, saa maa de have Lyft til at bruge, hvad Baad de have, til hvilken som helst Tid, og derfor kan jeg saa godt forstaa, at Kommissionen siger, Side 12, i sin Betænkning, at „Kommissionen kan godt indse, at det, især for Udenforstaaende, maa synes forunderligt, at Fiskeriet i Limfjorden, navnlig efter at den fra en egentlig Fjord ved Gjennembrudet ved Agger nærmest er bleven en Kanal, og efter at ved dette Banded i Fjorden og som Følge deraf Fiskebestanden i den væsentlig er forandret, dog desuagtet fremdeles skal forblive løvbundet; men Kommissionen maa dog alligevel — uden at udtale sig, om ikke Fiskeriet i de andre Fjorde ogsaa noiere burde reguleres — enstemmig udtale som sin Anskuelse, at Fiskeriet her i Fjorden ikke bør ganske frigives; ikke blot vilde de jærlige Forhold her i Fjorden, hvor, som bekendt, en ei ubetydelig Del af Fiskevandet (navnlig i Nærheden af Ribe) er overgaaet i privat Mands Eie, stille ei uvæsentlige Hindringer for en saadan Ordning af dette Forhold, idet i saa Fald en Expropriation sikkert vilde vise sig uundgaaelig, men, hvad der er det Vigtigste, Fiskeriet her vilde, uagtet sin store Rigdom, efter vor Overbevisning, til Skade for Mange og kun til øieblikkelig Fordel for Faa, efterhaanden mer og mer ødelægges og gaa til Grunde; smaamaastede Garn vilde uopaatværlig igjen i stor Mængde blive anvendte, og med dem vilde haade den vorne og brugelige Fisk og Unglen

blive opfisket.“ Det forekommer mig, at det er en saa klar Udtalelse fra Kommissionen, at det virkelig forbauser mig, at den ærede Minister ogsaa vil tage Kommissionen til Indtægt imod vort principale Forslag. Det undrer mig nu slet ikke, at det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Jensen) har udtalt sig, som han har, thi jeg ser, at af de Overtrædelser, som have fundet Sted med smaamaastede Garn, ere netop de tre fra det Sogn, hvor det ærede Medlem hører hjemme, og uheldigvis er den ene Overtrædelse begaaet af den kommunale Tilsynsmand. Jeg kan derfor godt forstaa, at det ærede Medlem holder paa al den Frihed, som tænkes kan. Og naar der har været Tale om Udtalelser fra Fiskere, skal jeg bemærke, at det netop har sin Grund i, at Fiskere ere tilbøjelige til at se hen til den øieblikkelige Interesse; det vil sige nogle af dem, thi nogle af dem se ogsaa paa Fremtiden. Dernæst vil jeg sige, at vi have her netop en Udtalelse fra den daværende Formand for Kommissionen, og han siger, at En, som har Aalefnorevaad, har maattet indrømme, at han flere Gange i hvert Døgn har havt over 200 Dlmmaa Sild, smaa Slyndere og Kruter. Det vil ses af Indberetningen, at den daværende Formand senere har sagt, at Kommissionen har taget fejl, og Kontroløren siger, at der er Tingenting, han mere fortryder, end at han har sat sit Navn paa den omtalte Kommissions Indstilling. Det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds mente, at der trængtes til en grundigere Undersøgelse. Jeg indser dog ikke, hvorledes man skal kunne faae en mere grundig Undersøgelse, end naar en Minister paatager sig den Alletidighed at skrive — det vil sige gennem Amtmanden — til alle Kommuner omkring Limfjorden. Af disse have ikke mindre end 45 Kommuner støttet Ministerens Udtalelser, og flere af disse Kommuner have ogsaa uopfordret forlangt Indskrænkninger i Brugen af Aalefnorevaad. Det ærede Medlem siger i sin Betænkning, at der